

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 K 021537 21 Kž 2
Sarajevo, 07.09.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Slavka Marića kao predsjednika vijeća, Emira Neradina i Sedina Idrizovića kao članova vijeća, uz učešće Mevlide Šeta kao zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv osumnjičene J. M., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja osumnjičene J. M., izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 021537 21 Kv 3 od 27.08.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 07.09.2021. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Djelimičnim uvažavanjem žalbe branitelja osumnjičene J. M. ukida se rješenje Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 021537 21 Kv 3 od 27.08.2021. godine pa se predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 021537 21 Kv 3 od 27.08.2021. godine, prema osumnjičenoj J. i M. protiv koje se vodi krivični postupak zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), produžen je pritvor za 2 (dva) mjeseca koji joj, po tom rješenju, može trajati do 06.10.2021. godine ili do nove odluke suda. Pritvor je osumnjičenoj produžen iz razloga propisanih u članu 146. stav 1. tačka b) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH).

Protiv tog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio branitelj osumnjičene J. M., advokat Mirza Telalović iz Tuzle, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, uz prijedlog da se žalba uvaži, pobijano rješenje ukine i osumnjičena pusti na slobodu, a eventualno da se prema osumnjičenoj odrede odgovarajuće mjere zabrane.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Izjavljenom žalbom branitelj ne osporava postojanje osnovane sumnje na strani osumnjičene kao općeg uvjeta za produženje pritvora.

Osporavajući postojanje posebnog uvjeta za pritvor iz člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH, branitelj osumnjičene u žalbi navodi da je njegova branjenica u svom iskazu u svojstvu osumnjičene od 10.07.2021. godine, pored ostalog, navela da je njena sestra, oštećena I. Dž., nekoliko dana prije kritičnog događaja bila izložena fizičkom nasilju od strane M. Dž. i I. Dž., te da je u tom dijelu iskaz osumnjičene potvrđen nalazom i mišljenjem vještaka dr. Vede Tuće, koji je konstatovao povrede (označene brojevima 9 i 13) za koje je naveo da su starijeg porijekla, tj. da su nastale 3-4 dana prije predmetnog događaja. Nalazeći da se iskaz osumnjičene u ovom dijelu ukazuje tačnim, branitelj ističe da je osumnjičena „nastupila iskreno prema organima gonjenja“, što je suprotno stavu prvostepenog suda da je osumnjičena nastojala da prikrije svoju odgovornost i da postoji opasnost da će uticati na svjedoke.

Ovaj žalbeni prigovor nije doveo u pitanje pravilnost pobijanog rješenja.

Okolnost da je osumnjičena u svom iskazu ukazala da je oštećena I. Dž. ranije bila izložena fizičkom nasilju, te da je i vještak sudske medicine dr. Vedo Tuco u svom nalazu i mišljenju konstatovao da na tijelu oštećene, pored ostalih, postoje i dvije povrede koje su nanesene 3-4 dana prije predmetnog događaja, po ocjeni ovog suda nema značaj koji joj branitelj nastoji dati u žalbi. Radi se, naime, o okolnostima koje se uopće ne odnose na konkretno krivično djelo i koje se tiču isključivo postupaka trećih osoba spram oštećene, a koje nikako ne mogu biti na štetu, nego samo u korist osumnjičene, pa se stoga ne može prihvatiti stav iz žalbe da navođenje tih okolnosti u njenom iskazu ukazuje da je osumnjičena „nastupila iskreno prema organima gonjenja“ i da to dovodi u sumnju i dalje zaključke suda vezano za posebni pritvorski osnov iz člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH.

Branitelj osumnjičene dalje u žalbi navodi da je u kontekstu ocjene postojanja naročitih okolnosti iz člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH prvostepeni sud cijenio i činjenicu da je odbrana osumnjičene u suprotnosti sa prikupljenim dokazima, naročito sa iskazom svjedoka mlđb. Dž.Dž. i nalazima obducenta, te na tome zasnovao zaključak o postojanju koluzione opasnosti na strani osumnjičene. Za branitelja je to nespojivo sa pravom na odbranu i pretpostavkom nevinosti osumnjičene, s obzirom da bi to značilo da negiranje odgovornosti za krivično djelo predstavlja naročitu okolnost u smislu člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH.

Ovaj žalbeni prigovor je osnovan.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da je prvostepeni sud svoj zaključak o postojanju posebnog pritvorskog osnova iz člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH utemeljio na postojanju srodničkih veza i drugih povezanosti između osumnjičene i svjedoka, konkretno da je svjedok S. M.ć suprug od osumnjičene i da žive u zajedničkom domaćinstvu, da osumnjičena pored stana u naselju Č. ima i kuću u D., u blizini kuće porodice oštećene, da su svjedoci K. i Š. K., koji su prisustvovali jednom dijelu događaja i kojima osumnjičena nije dopustila da zovu hitnu pomoć, roditelji od osumnjičene, da su svjedoci mlđb. Dž.Dž., koji je očevidac predmetnog događaja, kao i

njegov otac I. D. prvi srodnici osumnjičene, te da su djed i nana od mlđb. svjedoka Dž.Dž. – K. i Š. K. u dobrim odnosima sa svojim unukom, te da svi pomenuti svjedoci žive u istom mjestu (naselje D.) u kojem kuću ima osumnjičena J. M.. Uz pomenute okolnosti, prvostepeni sud je cijenio i da je „odbrana osumnjičene u potpunosti u suprotnosti sa svim prikupljenim dokazima a naročito sa iskazom mlđb. Dž.Dž. i nalazima obducenta – vještaka sudske medicine Prof. dr. Vede Tuće“, pa je prethodno pomenutim okolnostima dao značaj naročitih okolnosti u smislu člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH i zaključio da su time ispunjeni uvjeti za produženje pritvora osumnjičenoj. Međutim, osnovano se žalbom branitelja osumnjičene ukazuje da zaključak o postojanju naročitih okolnosti iz člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH u konkretnom slučaju prvostepeni sud nije mogao temeljiti na činjenici da je odbrana osumnjičene data prilikom ispitivanja u istrazi u suprotnosti sa ostalim prikupljenim dokazima. Naime, u smislu člana 7. ZKP FBiH odbrana osumnjičene je njeno pravo i stoga okolnost da se osumnjičena u konkretnom slučaju koristila svojim pravom na odbranu prilikom ispitivanja u istrazi i pri tome dala izjašnjenje o djelu koje joj se stavlja na teret (član 92. stav 2. tačka c. ZKP FBiH) koje je u suprotnosti sa ostalim prikupljenim dokazima (budući da je negirala izvršenje krivičnog djela), ne može ići na njenu štetu, iz čega dalje slijedi da se ta okolnost ne može uzeti kao razlog koji opravdava produženje pritvora, kao što je to učinio prvostepeni sud u konkretnom slučaju. Kako se, dakle, zaključak o postojanju posebnog pritvorskog osnova iz člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH ne može temeljiti na okolnostima koje se vežu za korištenje pravom na odbranu od strane osumnjičene u istrazi, na što je osnovao ukazano žalbom branitelja osumnjičene, ovaj sud nalazi da je doveden u sumnju zaključak prvostepenog suda o postojanju naročitih okolnosti koje ukazuje da će osumnjičena boravkom na slobodi ometati krivični postupak uticajem svjedoke, odnosno o postojanju posebnog pritvorskog osnova iz člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH.

Iz navedenih razloga, valjalo je, na temelju člana 337. stav 3. ZKP FBiH, ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Pri ponovnom odlučivanju, prvostepeni sud će otkloniti nedostatke na koje je ukazano ovim rješenjem, pa će nakon brižljive ocjene svih relevantnih okolnosti, biti u prilici donijeti novu i na zakonu zasnovanu odluku.

Zapisničar
Mevlida Šeta,s.r.

Predsjednik vijeća
Slavko Marić,s.r.

